

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **F. W.**

uniewinnionego od zarzutu popełnienia czynu z art. 284 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 28 kwietnia 2025 r.,

kasacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 9 października 2024 r., sygn. akt V Ka 888/24

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi

z dnia 19 kwietnia 2024 r., sygn. akt IV K 811/23

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciążyć S. W. obowiązkiem ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne;**
- 3) zasądzić od S. W. kwotę 300 (trzysta) zł na rzecz F. W. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Łodzi, wyrokiem z 9 października 2024 r., sygn. V Ka 888/24, uniewinnił F. W. oskarżonego za popełnienie występku z art. 284 § 2 k.k., od zarzutu dokonania przywłaszczenia rzeczy ruchomych tj. od czynu z art. 284 § 1 k.k., za co, po uprzedniej zmianie kwalifikacji prawnej czynu, uznał go winnym Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, wyrokiem z 19 kwietnia 2024 r., sygn. IV K 811/23, i postępowanie karne warunkowo umorzył na okres próby jednego roku, a na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 46 § 1 k.k. orzekł o obowiązku naprawienia szkody.

W kasacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego od wyroku Sądu odwoławczego pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k., polegające na tym, że w wyniku wadliwej kontroli instancyjnej i błędnej oceny dowodów Sąd *ad quem* uniewinnił F. W. . Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W odpowiedzi na kasację obrońca oskarżonego wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była bezzasadna w stopniu oczywistym w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

W przedmiotowej sprawie kluczowym dla jej rozstrzygnięcia było ustalenie, że po stronie oskarżonego nie istniał zamiar bezpośredni przywłaszczenia spornych rzeczy, co jest jednym z warunków odpowiedzialności karnej z art. 284 § 1 k.k. Sąd Okręgowy ustalił ponad wszelką wątpliwość, że działania F. W. nie prowadziły do nieodwracalnego pozbawienia S. W. jego mienia i uczynienia z niego swej własności. Świadectwem niewinności oskarżonego były przede wszystkim dokumenty z rozmów prowadzonych pomiędzy pokrzywdzonym a Młodzieżową Sekcją ZSP, z których wprost wynika, że F. W. deklarował wolę zwrotu sprzętu wspinaczkowego, zaś pokrzywdzony kilkakrotnie żądał fotografii sprzętu, przy czym sporządzona przez niego lista ekwipunku różniła się od tego co było na

otrzymanych przezeń zdjęciach. Ewidentnie zaistniało nieporozumienie, co do tego który sprzęt należy do oskarżyciela posiłkowego, a który do oskarżonego, a sporu nie rozwiązało przesłuchanie świadków wskazanych przez autora kasacji. Wbrew wywodom skarżącego ocena dowodów przeprowadzona przez Sąd odwoławczy pozostawała pod ochroną art. 7 k.p.k. jako swobodna, zaś pisemne motywy orzeczenia czyniły zadość zarówno przepisom statuującym wyrokowanie (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.) jak i regulującym postępowanie odwoławcze (art. 457 § 3 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k.). Stwierdzić należy, że rozpoznając apelację obrońcy Sąd *ad quem* odniósł się do wszystkich zarzutów zwykłego środka odwoławczego i podał czym kierował się wydając wyrok reformatoryjny - wyrok uniewinniający.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k., a o kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzekł po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

[J.J.]

[a.ł]